

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMĂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Iordanul parazitilor și în Românul necinstit și înstrăinat.”

Apere sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugarii și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Institt. și fabrici — — — Lei 500

Guvernul și fericirea țării.

Noi nu suntem și nu am fost dușmanii guvernului, din contră dela el am sperat și sperăm încă îndreptarea situației atât de grele, în care se găsește țara, scumpa noastră Țară românească. La începutul guvernării i-am promis, și-i promitem și azi și chiar îi dăm și-i vom tot sprijinul în munca grea, ce-a preluat asupra lui, totdeauna când acea muncă va fi depusă, cu multă pricepere, cu dragoste și sinceritate spre binele sf. bisericii strămoșești, în interesul neamului românesc și în folosul țării noastre din punct de vedere național, chiar neglijând cererile străinilor și respingând machinațiunile și cursele jidovești, care ca și comisiile tind la distrugerea, la nimicirea statului nostru sfânt național.

În ce privește activitatea de până azi a guvernului, trebuie însă să recunoaștem aproape în întregime adevărul care doare, și este cuprins în articolul ce urmează scris de unul dintre cei buni și cei mai cinstiți români.

Parturii montes!...

Cunoașteți, firește, cugetarea lui Horațiu: „S'a scremut muntele și s'a născut șoricelul”.

O șomotoasă reclamă anunță sfârșitul... nu sfârșitul pământului, dar sfârșitul tuturor nenorocirilor.

Deodată cu ridicarea censurii și a stării de asediu, deodată cu venirea la cârmă a unui partid popular deodată cu sfărâmarea zăgazurilor, care împiedecau inundația capitalului străin deodată cu realizarea împrumutului și sosirea tranșelor bănoase, totul se va transforma în România.

Așa spuneau vroiații noului eveniment așa trămbițau craznicii!

Și norodul a crezut.
S'a schimbat oare ceva mai bine, în România, de când un guvern nou a luat locul unui guvern vechiu; de când a fost izbutit împrumutul; de când capitalul străin a fost liberat de bariere; de când s'a făcut stabilizarea?

Și este astăzi oare mai multă mulțumire în țară decât era cu șase luni în urmă?

Să auzim.
Afară de câteva mii de politicieni guvernamentali, cine este mai mulțumit?

Împrumutul și stabilizarea câte nevoi publice au ușurat?

Plătesc oare oamenii mai puține birururi, decât mai înainte?

Agentii fiscului sunt mai îngăduitori decât erau?

Posesorii de acțiuni văzut-au ei acțiunile lor mai urcate la bursă?

Viața efinitivă-s'a măcar cu un leu?

Chiriile locuințelor scăzut-au cătuș de puțin?

Comerțul este el mai înfloritor? Funcționarul este oare mai priocopsit?

Pâinea este ea mai efină?
Să auzim?

Ziarele, cari susțin până la desperare guvernul, de spaima unei schimbări neașteptate a lucrurilor, nici ele nu îndrănesc să proclame vreo îmbunătățire. Ele susțin guvernul numai blestemând și nici fosta guvernare liberală. Adică, dacă este atât de rău astăzi, e fiindcă a fost foarte rău ieri. Sau cu alte cuvinte, răul făcut de trecutele guverne e atât de adânc, încât guvernul actual nu-l poate îndrepta.

Și atunci întrebarea firească este: de ce s'a mai schimbat guvernul?

S'a schimbat guvernul și nici un rău n'a fost înlocuit.

Pentru garantarea împrumutului, au fost votate în pripă noul biruri grele.

Execuția contribuabilului este mai drastică decât oricând. Gazetele guvernamentale, însăși tipă cotidian împotriva „inchizițiilor fiscale”.

S'a făgăduit, că sosirea capitalului străin va sporii valorile la bursă. Ei bine, citiți buletinul bursei și spuneți dacă au fost vreodată hârțile mai scăzute decât sunt astăzi.

Au fost promise însemnate economii bugetare, desființare de automobile, suprimarea sinecurilor, ordinii și cinstea în mânăuirea banului public!

Unde sunt toate acestea?

Somăm presa guvernamentală să ne arate o singură ușurare: Măcar una singură!

Câte automobile de prisos jost-au desființate? Nici unul!

Câți funcționari sinecuriști jost-au supriniți? Nici unul.

Dimpotrivă, funcțiile au fost captușite. Acolo, unde statul garantează stabilitatea funcționarului, a fost numit un al doilea, suplimentar.

În loc de mai puțini slujbași, cum s'a făgăduit, avem astăzi doi slujbași pentru o slujbă.

Fondurile publice sunt ele cheltuite mai cu omenie? Am auzit că într-o singură lună au fost cheltuite 20 milioane din fondurile secrete, — atât cât celelalte guverne reacționare și blestemate cheltuiseră în șase luni.

Și atunci unde au sburat fondurile? Fie că acest guvern este popular, e apărât de dragostea publică, lui nu-i trebuie jandarmii, cenzura, stare de asediu, constrângere.

Negreșit toate acestea nu-i trebuie. Îi trebuie milioanele!

Dar poate, tralul este mai efîn... Duceți-vă în piață și constatați.

Iată fericirea!

Ni se va răspunde, că prețurile mărfurilor sunt condiționate de unele legi statornice, asupra cărora voința oamenilor n'are nici o înrăurire... Dar, dacă-i așa, de ce făgădueli ce nu pot fi realizate?...
Căci un popor atât de adânc înșelat, nu se mărginește a pierde încrederea în oamenii, cari l'au amăgit, dar pierde chiar încrederea în existența binelui și a virtuții.

Și atunci, greșala politicianilor devine crimă. (Constantin Bacalbașa.)
Și în legătură cu aceasta n'avem de zis nimic bun, despre nici un partid politic, toate sunt la fel, jidovite și toate lucrează contra intereselor neamului nostru nenorocit, fiindcă toate

sunt conduse, indirect de jidanii. Cei puțini buni, cari se găsește de altfel în fiecare partid, se perd în marea celor mulți răi.

L. A. N. C. singură Liga Apărării Naționale Creștine este organizația, care luptă numai pentru binele, pentru înaintarea, prosperarea și fericirea neamului și țării românești. Fiecare bun român are deci datoria să se sprijinească și să se înscrie în această organizație.

A. G.

Cu cinste și omenie.

Părdalnicile de nevoi, m'au dus fără vrerea mea, într-o cancelarie de... la primărie, judecătorie, notar public etc. nu-i denumesc demnitățile, că te pomenești că le sare părtașul. Nici mai mult, nici mai puțin, într-o cancelarie unde lucrează domnișoare sau vădane distratate, domni ce au rămas cu cartea în urmă și în sfârșit unde sub supravegherea severă „a șefului” acel ce nu s'a împăcat nici cu plugăria, nici cu cartea, lucrează plictisit, blestemându-și soarta și înjurând țara de așa proastă și înduială.

Și după cum spunea, într-una din multele cancelării unde întâlnești privirea posomorâtă printre sprinceană a domnișorilor și cea răutăcioasă a domnișoarei (ce visează a miss) ce prea puțin îi pasă de dta.

Un biet moșneag încovoiat de ani, ședea stâncă înaintea biroului, învărtind speriat pălăria în mână. Se vedea țaran la locul său. Totuși de-o umilință uimitoare. Ochiul împiorau milă, vocea plângea.

— Mă rog frumos! Avea sărmanul un act de făcut.

— Așteaptă! Și ochii acei frumoși ai domnișoarei, care ar trebui să îmbuneze o inimă de fiară erau tulburi și mânioși. Bătrânul se retrase smerit și bolborosând într-un colț.

— Ce impertinență! și rânji ca o dihanie, prietenei de alături. Se cufundară în planuri și idei. Se îmbrăcau în rochiile de mătăasă, dansau cu toți aleșii satului și făceau vizite la dna dr. x. la dna Ing. y. la dna avocat x. Însfârșit după vorbele lor, înțelesei că aceste două țacănitoare de mașină (la birou) sunt cele mai apropiate prietene a doamnelor de înaltă societate.

Și cum șeful nu era acolo, cum domnișoarele mele se îngrijau mai mult de dansele, le-am lăsat să-și reguleze activitatea cetățenească de paști. Pe bătrân l'am lăsat tot în picioare și m'a durat umilința lui.

Lăsăm la o parte că misurile și misoterii noștri dela birou au păscut cândva vacile pe prund; au mâncat munca părinților cu atâta școală și că acuma în urmă seara în blid fasolea, le bate vântul în pod și că bieții părinți abia o mai duc de azi, pe mâine.

Nu ținem seama dar pentru Dumnezeu de ce atâta mândrie și bătaie de joc pentru slujba și țaranul pe care trebuie să-l servești cu drag. Oare toți acești „neisprăviți” sunt mai mult decât opinca sănătoasă? Nu! E credința greșită care face din țaranul nostru un om umil, fără nici o demnitate; înfiptă adânc în inima săteanului modest și respectos din fire.

Aici nu-i vorba, numai de acei aruncați de valurile vieții într-o cancelarie, ci de toți acei nepregătiți, nechemății, ce vin în fruntea satelor cu pretenții de conducători. Se înving ca porcul la tărăță și țaranul în prostia lui, îi rabdă prostiile și îngâmfarea de păun.

Nu, căci moșneagul pironit la perete de nemernicia unora, din zori și până seara aleargă, cu frați, copii, nepoți etc. sub arșița soarelui. Are casa lui, boii lui, pământul lui și tot ce-i trebuie și nu-i nevoie să ceară mila cuiva. Își plătește regulat birul și respectă cu sfințenie legile țării. Deci un drept cerut trebuie dat fără să-l umilim.

Nu-i nici omeneste, să-i umilim în fața dreptului ce-l are și în râsul batjocoritor al străinului.

Missu-rilor, Misste-rilor și toți acei în mâinele cărora vă stă o cât de mică legătură cu sătenii noștri, nu prea ridicați așa de sus nasurile și nici nu vă sară mușterul pentru orice deschizătură de ușă. Fiți mai domoli, că numai așa ajungeți departe. De ex. Să ajungi un șef de birou, să câștigi o avere, să mai faci o clasă, două de liceu, dacă ai scăpat de cele primare și de se poate să-ți mai tei un an la drept. Cu nervozitatea nu merge nici învățătura nici înaintarea. Îți face numai rău.

